ग्रथ दशमं कार्यडम् (१) प्रथमं स्क्तम्

(१-३२) द्वात्रिंशदृचस्यास्य सूक्तस्य प्रत्यङ्गिरस ऋषिः । कृत्यादूषणं देवता । (१) प्रथमर्चो महाबृहती (२) द्वितीयाया विराङ्गायत्री (३-५, १०-११, १४, २१, २४-२७, ३०-३१) तृतीयादिषगणां दशम्येकादशीचतुर्दश्येकविंशीनां पञ्चविंश्यादितृचस्य त्रिंश्येकत्रिंश्योश्चानुष्ठुप् (६) नवम्याः पथ्यापङ्किः (१२) द्वादश्याः पङ्किः (१३) त्रयोदश्या उरोबृहती (१४) पञ्चदश्याश्चतुष्पदा विराङ्जगती (१६, १५) षोडश्यष्टादश्योस्त्रिष्टुप् (१७, २४) सप्तदशीचतुर्विंश्योः प्रस्तारपङ्किः (१६) एकोनविंश्याश्चतुष्पदा जगती (२०) विंश्या विराट् प्रस्तारपङ्किः (२२) द्वाविंश्या एकावसाना द्विपदार्च्युष्णिक् (२३) त्रयोविंश्यास्त्रिपदा भुरिग्वषमा गायत्री (२६) ग्रष्टाविंश्यास्त्रिपदा गायत्री (२६) एकोनि्रिंश्या मध्येज्योतिष्मती जगती (३२) द्वातिंश्याश्च द्वचनुष्टुब्गर्भा पञ्चपदातिजगती छन्दांसि ॥ यां कृत्पर्यन्ति वहुतौ वृधूमिव विश्वरूप्तां हस्तैकृतां चिकित्सर्वः । सारादेत्वपं नुदाम एनाम् ॥१॥

श<u>ीर्ष</u> गवती नस्वती कृर्णिनी कृत्याकृता संभृता विश्वरूपा । सारादेत्वपं नुदाम एनाम् ॥२॥

शूद्रकृता राजकृता स्त्रीकृता ब्रह्मभिः कृता । जाया पत्यां नुत्तेवं कृर्तारं बन्ध्वृंच्छतु ॥३॥

त्रुनयाहमोषेध्या सर्वाः कृत्या त्र्रदूदुषम् । यां चेत्रे चुक्रुयां गोषु यां वां ते पुरुषेषु ॥४॥

ऋघमेस्त्वघ्कृते शपथीः शपथीयते । प्रत्यक्प्रीतिप्रहिरमो यथी कृत्याकृतं हर्नत् ॥४॥

प्रतीचीनं ग्राङ्गिरसोऽध्येचो नः पुरोहितः । प्रतीचीः कृत्या ग्राकृत्यामून्कृत्याकृतौ जहि ॥६॥

यस्त्वोवाच् परेहीति प्रतिकूलमुदाय्य म् ।

तं कृत्येऽभिनिवर्तस्व मास्मानिच्छो ग्रनागसः ॥७॥

यस्ते पर्रूषि संदुधौ रथस्येव भूधिया । तं गच्छ तत्र तेऽयेनमज्ञातस्तेऽयं जर्नः ॥ ५॥

ये त्वां कृत्वालेभिरे विद्वला ग्रंभिचारिर्णः । शुंभ्वी र्दं कृत्यादूषेगं प्रतिवृत्मं पुनःसरं तेने त्वा स्त्रपयामसि ॥६॥

यहुर्भगां प्रस्निपितां मृतवित्सामुपे<u>यि</u>म । ऋपैतु सर्वे मत्<u>पा</u>पं द्रविशुं मोपे तिष्ठतु ॥१०॥

यत्ते पितृभ्यो ददेतो युज्ञे वा नाम जगृहः । संदेश्या<u>३</u>त्सर्वस्मात्<u>पापादि</u>मा मुंञ्चन्तु त्वौषधीः ॥११॥

देवैनुसात्पित्रयोन्नामग्राहात्संदेशया दिभिनिष्कृतात् । मुञ्जन्तुं त्वा वीरुधौ वीर्ये ग्रु ब्रह्मणा ऋग्भिः पर्यस् ऋषींगाम् ॥१२॥

यथा वार्तश्चयावयंति भूम्या रेणुम्नतरिचाञ्चाभ्रम् । एवा मत्सर्वं दुर्भूतं ब्रह्मनुत्तमपीयति ॥१३॥

त्र्रपं क्राम नानंदती विनंद्धा गर्दभीवं । कर्तृन्ने चस्वेतो नुत्ता ब्रह्मणा वीर्या विता ॥१४॥

श्रुयं पन्थाः कृत्येति त्वा नयामोऽभिप्रहितां प्रति त्वा प्र हिरामः । तेनाभि यहि भञ्जत्यनस्वतीव वाहिनी विश्वरूपा कुरूटिनी ॥१४॥

परक्ति ज्योतिरपेथं ते स्रर्वागन्यत्रास्मदर्यना कृण्ष्व । परेंगेहि नवृतिं नाञ्यां ऋति दुर्गाः स्रोत्या मा चीराष्ट्राः परेहि

वार्त इव वृत्तान्नि मृंगीहि पादय मा गामश्वं पुरुष्मुच्छिष एषाम् ।

कुर्तृ चिवृत्येतः कृत्येऽप्रजास्त्वायं बोधय ॥१७॥

यां ते बिहिषि यां श्मेशाने चेत्रे कृत्यां वेलगं वो निच्छनुः । त्रुग्नौ वो त्वा गार्हपत्येऽभिचे्रः पाकुं सन्तुं धीरतरा त्रनागर्सम् ॥१८॥

उपाहृतमनुबुद्धं निर्वातं वैरं त्सार्यन्वविदाम् कर्त्रम् । तदेतु यत् स्रार्भृतं तत्राश्चं इव वि वर्ततां हन्तुं कृत्याकृतः प्रजाम् ॥१६॥

स्वायसा त्रुसर्यः सन्ति नो गृहे विद्या ते कृत्ये यतिधा पर्रूषि । उत्तिष्ठेव परेहीतोऽज्ञति किमिहेच्छंसि ॥२०॥

ग्रीवास्ते कृत्ये पादौ चापि कत्स्यामि निर्द्रव । इन्द्राग्नी ग्रुस्मान्नेचतां यौ प्रजानां प्रजावती ॥२१॥

सोमो राजधिपा मृंडिता चे भूतस्य नः पतियो मृडयन्तु ॥२२॥

भ<u>वाश</u>र्वावस्यतां पापकृते कृत्याकृते । दुष्कृते <u>विद्यु</u>तं देवहेतिम् ॥२३॥

यद्येयर्थ द्विपदी चर्तुष्पदी कृत्याकृता संभृता विश्वरूपा । सेतोईऽष्टापदी भूत्वा पुनः परेहि दुच्छुने ॥२४॥

ग्रुभ्यर्काक्ता स्व∫रंकृता सर्वं भरेन्ती दुरितं परेहि । जानीहि कृत्ये कुर्तारं दुहितेवे पितरं स्वम् ॥२४॥

परेहि कृत्ये मा तिष्ठो विद्धस्यैव पदं नेय । मृगः स मृ॑गुयुस्त्वं न त्वा निकर्तुमर्हति ॥२६॥

उत हेन्ति पूर्वासिनं प्रत्यादायापेर इष्वी । उत पूर्वस्य निघृतो नि हुन्त्यपेरः प्रति ॥२७॥

एतद्धि शृगु में वचोऽथेहि यत एयर्थ । यस्त्वां चुकार् तं प्रतिं ॥२८॥

<u> ग्रुनागोहत्या वै भीमा कृत्ये मा नो गामश्वं पुर्रुषं वधीः ।</u> यत्रंयत्रासि निर्हिता ततस्त्वोत्थापयामसि पुर्णाल्लघीयसी भव ॥२६॥

यदि स्थ तम्सावृता जालेनाभिहिता इव । सर्वाः सुंलुप्येतः कृत्याः पुनैः कुर्त्रे प्र हिरामसि ॥३०॥

कृत्याकृतो वल्गिनौऽभिनिष्कारिर्गः प्रजाम् । मृग्गिहि कृत्ये मोच्छिषोऽमून्कृत्याकृतौ जहि ॥३१॥

यथा सूर्यो मुच्यते तमस्सपिर रात्रिं जहत्युषसंश्च केतून् 🖺 एवाहं सर्वं दुर्भूतं कर्त्रं कृत्याकृतां कृतं हुस्तीव रजी दुर्श्ति जहामि ॥३२॥

(२) द्वितीयं सूक्तम्

(१-३३) त्रयस्त्रिंशदृचस्यास्य सूक्तस्य नारायग् त्रृषिः । पुरुषो ब्रह्मप्रकाशनञ्च (३१-३२ साचात्परब्रह्मप्रकाशनं) देवते । (१-४, ७-८) प्रथमादिचतुर्ऋ्चां सप्तम्यष्टम्योश्च त्रिष्टुप् (५, ६-१०, १२-२७, २६-३३) पञ्चमीनवमीदशमीनां द्वादश्यादिषोडशानामेकोनत्रिंश्यादिपञ्चानाञ्चानुष्टुप् (६, ११) षष्ठचेकादश्योर्जगती (२८) ऋष्टाविंश्याश्च भुरिग्बृहती छन्दांसि

केन पार्ष्णी त्रार्भृते पूर्वषस्य केने मांसं संर्भृतं केने गुल्फौ । केनाङ्गलीः पेशनीः केन् खानि केनौच्छलङ्कौ मध्यतः कः प्रतिष्ठाम् ॥१॥

कस्मान्नु गुल्फावर्धरावकृगवन्न<u>ष्</u>टीवन्तावृत्तरी पुरुषस्य । जङ्के निर्ऋत्य न्यदिधुः क्विजानुनोः संधी क उत्तिकेत ॥२॥

चतुष्टयं युजते संहितान्तं जानुभ्यामूर्ध्वं शिथिरं कर्बन्धम् । श्रोगी यदूरू क उ तर्जाजान याभ्यां कुसिन्धं सुदृढं बुभूवं ॥३॥